

molitev na kraju mučeništva ob Vejeršci pod Mirenskim gradom pri Grozdetovem križu. Pogled na življenje svetnikov nas navdihuje s hvaležnostjo za vse milosti, ki jih prejemo po njihovi priprošnji, in za zgled, s katerim nas usmerjajo k temeljnemu razlogu naše hvaležnosti Bogu, to je k daru večnega življenja. ***Blaženi Alojzij Grozde, prosi za nas!***

★ SVETO LETO

Na sveti večer, 24. decembra 2024, bo papež Frančišek v baziliki sv. Petra v Rimu odprl svetoletna vrata in s tem začel z obhajanjem rednega svetega leta. V krajevnih cerkvah po vsem katoliškem svetu bomo sveto leto začeli obhajati na nedeljo Svete Družine, 29. decembra 2024.

V novomeški škofiji bo sv. maša ta dan ob 15.00 v stolni cerkvi v Novem mestu. Zberemo se v frančiškanski cerkvi in v procesiji, h kateri so povabljeni vsi predstavniki župnij in malih občestev, poromamo v stolnico.

Bolečine, strah in zmedenost sodobnega časa so papeža Frančiška nagnili, da je za jubilejno sveto leto 2025 izbral geslo »**Romarji upanja**«. Sveto leto je v Cerkvi »redno izredno« dogajanje, namenjeno duhovni poglobitvi in prenovi. Zaznamujejo ga trije poudarki: romanje, spoved in odpustki. Sveto leto 2025 ima poudarek na romanju, spovedi in odpustku.

To sveto leto, v katerega vstopamo, je redno sveto leto, ki ga obhajamo vsakih petindvajset let. Papež Frančišek je za vodilno misel tega leta izbral **geslo: ROMARJI UPANJA**. »Vsi upajo. V srcu vsakega človeka je shranjeno upanje kot želja in pričakovanje dobrega, klub temu, da ne ve, kaj bo prinesel s seboj jutri. Nepredvidljivost prihodnosti pa vendar poraja včasih nasprotujoča si občutja: od zaupanja do strahu, od vedrine do pobitosti, od gotovosti do dvoma. Naj bo Jubilej za vse priložnost za poživitev upanja. Božja Beseda nam pomaga, da za to najdemo razloge« (Bula, 1).

Romanje upanja je namreč najprej osebno romanje vsakega izmed nas, da **v tem svetem letu odkrije pristne globine svojega odnosa do Kristusa in njegovega evangelija**. Na osebнем svetoletnem romanju **se odprimo besedi Svetega pisma in milosti zakramentov**, da bomo okrepili in utrdili svojo povezanost z Jezusom Kristusom in njegovo Cerkvijo. To bo romanje v »oaze duhovnosti, kjer lahko okrepčamo pot vere in se odžejamo pri vrelcih upanja, najprej s pristopanjem k zakramentu sprave, ki je nenadomestljivo izhodišče resnične poti